

ROWNIUCHNO (1) *av*

Pierwsze o pochylone, końcowe jasne.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „rowno” ‘gładko, jedno przy lub na drugim, w należyтым, równym porządku’: Wybrawfzy łoże Vpułtowi wedle potrzeby/ włóż chróftem pięknym długim Brzozowy^m/ álbo Choiną równiuchno warłtwę *Strum* M4.

[*Szereg: »gęściuchno a rowniuchno«: s których [warg] gdy fie trofiuchnę [niewiasta] vfmiechnie ząbeczki fie vkázuią/ gęściuchno á rowniuchno włádzone AgrWirzb C2.]*

Cf **ROWNIUCZKO**

ALKa